

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

» ENAKOPRAVNOST «

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Po raznašalcu v Clevelandu, za celo leto	\$5.50	
za 6 mesecev	\$3.00; za 3 mesece	\$1.50
Po pošti v Clevelandu, v Kanadi in Mexici, za celo leto	\$6.00	
za 6 mesecev	\$3.25; za 3 mesece	\$2.00
Za Zedinjene države, za celo leto	\$4.50	
za 6 mesecev	\$2.50; za 3 mesece	\$1.50
Za Evropu, Južne Amerike in druge inozemske države:		
za 6 mesecev	\$4.00; za celo leto	\$8.00;

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

POVELJE VOJSKI

Predsednika vlade in namestnika vojnega ministra
Slobodana Jovanovića

London, 1. marca 1942. (Brzjavno JČO) — Dne 24. februarja je predsednik jugoslovanske vlade in namestnik ministra vojske in mornarice, Slobodan Jovanović izdal po londonskem radiu naslednje povelje jugoslovanski vojski:

"Junaki!"

"Ponosen in zavedajoč se časti sem sprejel dolžnost zamenjevati v zamejstvu vašega ministra vojske, mornarice in zrakoplovstva, slavnega junaka, divizijskega generala Dragoljuba Mihajlovića, znanega po vsem svetu in zlasti v Angliji in v Ameriki z nadimkom Draža. To ime povsod na svetu pomeni tisti neomajni duh odpora, ki ga pri nas imenujemo 'kosovski', s katerim se je naš narod vedno odlikoval; duh, ki se je tako močno in naravnost pokazal v zarji 27. marca 1941 leta. To ime pomeni, da naš narod ni nikdar in nikdar ne bo priznal, da je premagan in zlomljen, da nikdar ne bo sprejel suženjstva in tiranijo in se vdal sili. To ime danes pomeni vzpodbudo ne samo za vse pokorjene narode Evrope, ki danes popuščajo, padajo in stokajo pod jarmom najtežjega suženjstva in najstrašnejšega trpljenja, temveč tudi za vse svobodne narode, ki so se dvignili, da stro okove, v katere hoče osiše za vselej vkleniti svet.

Junaki!

V naši domovini se počenja teror, preganjanje, klanje in uničevanje, kakršnega ne pomnimo. Naše brate Slovence podijo z njihovih domov neusmiljeno in jih gonijo na vse strani po mrazu in ledu.

Srbski narod pa je zadelo tako trpljenje in klanje, kakršnega zgodovina ne pomni.

V nešteti krajih so zloglasni razbojniki in ubijalci Paveličevih vstašev pobili in poklali vse Srbe, pred očmi nemške in italijanske vojske, ki ste vse ne le dovoljevali, temveč ste celo hujskali. Premnoge srbske kraje so tako imenovane nemške kazenske ekspedicije uničile z mečem in vpepelile z ognjem. Mačvo in Posavje so razdeljali in uničili z ognjem in ljudstvo pobili. Naša mesta Kragujevac, Kraljevo, Čačak, Užice, Rudnik in druga, je nemška vojska obkolila in vse moško prebivalstvo skupaj z duhovniki in petnajstletnimi otroci so postavili pred strojnice. Tako so Nemci v Kraljevu, kakor sami priznavajo, ustrelili šest tisoč ljudi in niso pustili ne ene same moške glave. V Kragujevcu, srcu Šumadije pa so po njihovem lastnem priznanju ustrelili štiri tisoč šeststo mož, po ljudski oceni okrog osem tisoč. V tem mestu so Nemci postrelili ves šest, sedmi in osmi razred gimnazije s proforskim zborom in z ravnateljem na čelu, ki so mu Nemci hoteli prizanesti, pa je sam prosil, naj ga ustrelje skupaj z otroci.

Ti naši otroci so s pesmijo na ustih korakali na morišče in ko so jih nemške strojnice začele kositi, so se začeli vzklikati "Živela Srbija!", "Streljajte, otroci Srbije smo!" Za to klanje so morali Nemci svoje vojake za strojnici vpiljaniti, kajti temu strašnemu prizoru niso bili kos.

Mnoga mesta so podrla. V Gornjem Milanovcu je od 464 hiš samo 72 ostalo celih. Ljudstvo so zaprli v cerkev in potem mesto zažgali. Ko je požar besnel z vso silo, so ljudstvo izpustili, naj si išče rešitve skozi ruševine in plamen.

Vsi so se dvignili, da iztrebijo srbski narod, i vstali i Nemci i Madžari i Italijani i Bolgari.

Vsi so pozabili, da je naš narod preživel pet stoletij suženjstva, preživel Kosovo, ubijanje v množicah, nabi-janje na kolce in veševanje tuje vere in vse vojne. In vedno se je dvignil večji, močnejši, popolnejši in svoboden. Zato so nekateri našemu narodu vzdali ime "narod Feniks". Tako je bilo, tako bo.

Iz teh ruševin, iz teh moritev, iz teh neštevilnih grobov v naši domovini, iz teh silnih pokoljev in krvi nedolžnih otrok se bo zopet dvignila srečna, močna, svobodna in zadovoljna naša domovina.

Junaki!

Govoreč vam o vsem tem vam kličem: kakor doslej, pojdite na delo moško in odločno. Bodite visoko zavedni vojski, naj vas težave, skozi katere morate, ne omajejo. Naj vaš pogled splava čez sinje valove Sredozemskega

UREDNIKOVA POŠTA

ODPRI SRCE!

Ako bi se nad kateremkoli drugem narodu storila taka krivica, kakor se je storila nad našim ubogim slovenskim narodom po zadnji svetovni vojni, bi bila ta krivica tako razvpita, da bi zanjo vedel sleherni divjak v najbolj s kitem kotu črne Afrike.

Mi revne, ponižne slovenske duše nismo znale, da bi bile same sebe oglaševale. Lepo ponižno smo sprejeli naš jarem sužnosti. In da bi bil to samo jarem sužnosti! Gospodar sužnja vsaj varuje poškodbe, gleda mu ohraniti življenje. Naš narod pod Italijo pa je bil od prvega dneva obojen na smrt!

Uničene so naše šole, uničene naše kulturne ustanove. Razkrojene in razdvajene so bile naše družine. Razlašene so naše kmetije. Požgani so naši narodni domovi. Vse, vse, kar smo lahko kedaj imenovali svoje, vse nam je uropano. Naša mila govorica, celo te nam niso Italijani dovolili, niti v naših lastnih domovih!

Kdaj se je uničevanje Slovencev pod Italijo počelo? Mar šele tedaj, ko je prišel fašizem? O, ne! Prišlo se je tedaj, ko so prve italijanske čete stopile na našo sveto zemljo. Kdo je tedaj

sanjal o kakem fašizmu? V Italiji so se vlade menjavale, kakor se muhe manjavajo v mrhovini v poletju. A glejte, pod vsako vlado se je zatiranje in uničevanje Slovencev nadaljevalo. Imeli smo Giolittijevo in Orlandoovo in Sforzovo in Nittijsvo vlado. Za nas Slovence vedno eno in isto: dosledno zatiranje, dosledno uničevanje. Danes pa predstavniki teh vlad hodijo po Ameriki ter skušajo ameriško vlado in ameriško javno mnenje prepričati, kako pravično bi oni lahko uredili Evropo.

Tem krivim prerokom moramo noge izpodbiti! Te krive preroke moramo razkrinkati in jih prikazati v pravi luči! Te krive preroke moramo odstraniti, ako hočemo, da bomo z ostalimi narodi deležni pravic, ki nam pristojajo. In v ta namen moramo sedaj, sedaj takoj, nastopiti, ako hočemo imeti mir v bodočnosti. Povzdignimo svoj glas takoj, povzdignimo ga tako močno, da ga bo čul sleherni, ki ima v srcu duh pravičnosti in poštenosti.

Slovinci brez razlike! V nedeljo, dne 8. marca (vsi na ogromno ljudsko zborovanje v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

Priljubljeni odbor.

"Mission to Russia"

Cleveland, Ohio. — Pravkar prihajam iz kina, kjer sem se divil izbornim ruskim igralcem v sliki "Girl from Leningrad" (Dekle iz Leningrada). Ta slika je posneta iz Rusko-rinske vojne. Predstavlja nam nadčloveške napore ruske armade pred Mahnerheimovo črto a obnem čudovito vztrajnost in hrabrost ruskih bolniških strežnic.

Navzlic temu, da ta film vsebuje precej propagande, moram priznati, da je igralstvo in tehnično tako dovršen, da pred človekom nehoti vstajajo Tolstojevi, Gorkijevi in Dostojevskijevi junaki s svojo mehko slovensko dušo in ljubeznijo do rodne grude. Film "Girl from Leningrad" je vreden, da si ga ogleda vsak ljubitelj lepe umetnosti in občudovalec hrabrega ruskega odpora napram fašističnim hordam.

V zvezi z borbo ruskega naroda, je bivši ameriški poslanik Davies spisal zanimivo knjigo, "Mission to Russia," v kateri je v simpatičnem tonu seznanil svet z najnovejšo zgodovino Sovjetske Rusije in njene borbe proti notranjim in zunanjim sovražnikom. Ta knjiga nam pojasni marsikaj o čemur so prej dvomili celo iskreni prijatelji boljševiškega ustroja.

Ker vladajo med širšo publiko še vedno nejasni pojmi o političnem, kulturnem in ekono-

morja in obstane na vaših domovih, katerih mnogi so že popolnoma uničeni. Naj vaše misli splavajo k našim tovarišem, ki po ujetniških taboriščih trpijo in stradajo. Naj bi vaša srca bila pri tistih naših tovariših, ki se v planinah v ledu in mrazu, brez kruha in tople obleke borijo junaško in vztrajno pod poveljništvom našega vojnega ministra, generala Draža Mihajlovića.

Naj vas, junaki, to trpljenje našega naroda, muke naših ujetih, junaška borba naših četnikov proti premoči še naprej vzpodbujajo, naj vam še naprej dajejo moč, da boste premagali napore in se pripravili za maščevalni pohod skozi našo domovino, po zakonih neizbežne pravice za vse zločine nad našo domovino in nad našim narodom.

Strnite svoje vrste, bodite složni in ljubite se, kajti samo složni in visoko zavedni boste vredni tistih, ki danes goloroki mro v naši domovini. Samo tako boste vredni biti v vojski, ki se neustrašeno bori v domovini pod poveljništvom vojnega ministra, generala Mihajlovića. Samo taki boste sposobni za pot v borbo za svobodo."

lovasic orkester, in Lusin orkester.

Fantje, vašo naklonjenost bomo znale upoštevati. Dalje najlepša hvala za darove našim prijateljem in trgovcem, Mr. Frank Kapel (Stancar), Joško Penko, F. Salmic, Anton Dolgan, John Asseg, Slovenski Zadrugi Zvez, Anton Gubanc, Leo Kausek in Frank Perme. Najlepša hvala direktorjem in delničarjem ter sploh vsem, kateri ste se udeležili te veselice. Vedite, da smo vam zelo hvaležne. Naša blagajna je bila popolnoma izčrpana, sedaj smo si toliko opomogle, da bomo kupile najpotrebnejše v kuhinjo.

Zasnovanih pa imamo še več stvari, ki jih še potrebujemo, da bi bila kuhinjska oprema popolna. Zato smo sklenile, da napravimo še eno veselico in to na Belo soboto, dne 11. aprila. Narava bo do tedaj že vsa oživila, vijolice in trobentice bodo že bujno cvetele. Zato smo se namenile, da priredimo "Vijolični ples."

Joj to bo dišalo in cvetelo po dvorani. Vsak bo dobil pri vratih dišečo vijolico, ki jo bo pripela zala deklica, še lepše od vijolice. Fantje, ne zamudite te prilike!

Vstopnina bo le 35 centov, poleg tega boste še lahko deležni lepega darila (door prize), seveda ako vam bo sreča mila.

Za pisalnice bo igrala prvovrstna godba. Vojaki v uniformah so prosti vstopnine. Vse tale špas se bo pričel ob osmi uri zvečer, končal pa takole proti jutro.

Torej, že sedaj vas vabim, da si rezervirate Belo soboto za Slovenski dom na Holmes Ave., kjer boste imeli res lep užitek. Do tedaj pa pozdravljeni.

Frances Susel

Zahvala in priznanje

Cleveland, Ohio. — V dolžnost si štejemo, kot načelnica "Red Cross War Relief Drive" v 23 vardi, da se zahvalim vsem društvom, posameznikom in našim pridnim ženam, ki so darovali denarno pomoč in čas, da nam je bilo mogoče izročiti \$2,882.56 Rdečemu križu iz 23. varde do 1. marca, 1942.

To vsoto bi ne mogli doseči, če bi nam ne šle na roko naše podporne in kulturne organizacije. Posebna zahvala gre naši domači organizaciji Slovenski dobrodelni zvezi, ki je podarila \$500.00 iz glavne blagajne in navedena društva S. D. Z. so darovala \$140.00:

2 Svobodomisel Slovenke \$25
4 St. Anna 25
1 "Slovenec" 25
3 "Slovan" 25
6 Slovenski dom 25
40 Clairwood 5
50 Naš dom 5
38 Martha Washington 5

Od časa do časa smo že poročali imena društev, ki so darovala v ta namen, ako ne vidite imena vašega društva tukaj navedenega, boste vedeli, da smo to že storili. Dalje so darovale sledeče organizacije:

Progressivne Slovence št. 1 \$20
Spartans št. 576 SNPJ 5
Concordian Srs. 185 SNPJ 10
Community Welfare Club 15
Vodnikov Venec 147 SNPJ 10
Hrvatski Dom 15
Ilirska Vila ABZ 10
Carniola Hive—Ladies 10
Macabees 10
Lake Shore Post, 737 5
Hrvatski Pevski Zbor 25
St. Nicholas 22 HBZ 25

V imenu Rdečega križa hvala vam vsem.

V to zahvalo bi rada omenila tiste naše žene, ki so v strašnem mrazu in v slabem vremenu hodile od hiše do hiše in pobirale prispevke za Rdeči križ in ki so se neumorno trudile, da bi prekoračile tako zvano kvo-

to, ki je nam bila dana za to vardo in to je bila vsota \$1,200. Iz zgoraj omenjene vsote je razvidno, da so storile izvrstno delo.

Te naše pridne ženice (in smo ponosne na nje) so:

Marion Kuhar, Antoinette Simčić, Josephine Alich, Jennie Kraiger, Anna Skulj, Mrs. Michaelic (Glass Ave.), Mary Strelak, Mary Blatnik, Mrs. Petrovic, Cecelia Subelj, Frances O'korn, Mary Somrak, Mollie Bronoff, Mary Lunder, Nettie Prince, Alma Lazar, F. Tait, Mrs. Brody, Frances Zugel, Frances Novak, Pavla Zigman, Frances Ponikvar, Marie Kovacic, Mrs. Armbruster, Mrs. Gus. Princic, Louise Mlakar in Johanna Mer-var.

Moja osebna zahvala, dekleta.

Pri tem delu nismo bile same žene, smo imele tudi enega fanta v osebi Mr. Antona Grdineta, ki je dal na razpolago svoj urad pri North American banki, da smo imeli tam naše središče, in njegov avto je bil pripravljen za nas, če je bilo potreba. Tudi on se je trudil, da smo nabrale čim več denarja, čez kvoto. — Hvala, Mr. Grdina, za vse, kar ste storili.

Nikoli poprej, v zgodovini sveta ni rabil Rdeči križ toliko denarne pomoči kakor sedaj, da izvršuje svojo humanitarno vlogo na vojni-fronti ali drugje in ko ste bili poklicani posamezniki, da pripomorete finančno, ste se odzvali, ali v tovarnah ali pa našim ženam, ki so vas prišle obiskati na dom, za kar se vam tudi zahvaljujem.

Vsi, ki ste se podali v to delo za Rdeči križ, ste to storili, brez da bi dobili kakih posebnih časti, ampak, da ste pripomogli olajšati trpljenje naših trpečih.

Torej vsak, kdor je prispeval finančno ali z delom, naj si bo v svesti, da je pomagal in storil, ne samo dolžnost, temveč omogočil, da bo Rdeči križ še nadalje tolažil in olajšal bolečine našim nesrečnim.

Moram poročati, da ker je ta "War Relief Drive" tako dobro uspel v Clevelandu, se ne bo vršil letos pomladanski "Membership Drive" in vsi, ki ste darovali \$1 ali več v Red Cross War Fund, boste dobili člansko karto Rdečega križa potom pošte in če je izmed vas kdo, ki bi rad postal član Rdečega križa, ste prošeni, da pošljite \$1 ali več direktno na Red Cross 1289 Union Commerce Bldg. Cleveland, O. ali pa na naslov podpisane in boste dobili karto potom pošte.

Torej še enkrat, hvala vsem. Za Rdeči križ

Josie Zakrajšek,

Distriktna voditeljica

Zahvala ob 25 letnici

Društvo Waterloo Camp št. 281 W. O. W. se tem potom najlepše zahvaljuje cenjenemu občinstvu, ki se je v tako velikem številu odzvalo in udeležilo naše proslave 25 letnice društvenega obstoja.

V prvi vrsti se moramo zahvaliti našim kuharicam: Mrs. Erjavec in Mrs. Perko in drugim, ki so pomagale v kuhinji. Lepa hvala vsem dekletom, ki so tako lepo stregle, da so bili vsi navzoči zadovoljni.

Prav lepa hvala tudi vsem točakom, ki so se tako potrudili in skrbeli, da ni bil noben žejan.

Najlepša zahvala našim zadrugarjem — direktorjem in kegljačem, ker so se odzvali v

ŠKRAT

NOTARJEV

Humoreska

(Nadaljevanje)

Gospod L'Ambert je bil ves odpravljen in je bil vesel, da ni več kalila njegova Pobotal se je z mladim Villemaurinom in z njegovim predmetno klientelo, nad njim več ali manj la. Imel ni nobenih skrbi, se je lahko mirno vdal nemu nagnjenju, ki ga je klop k doti gospodine bourgove. Srečni L'Ambert je srce na steni kazal čista in prava dela, so ga navdajala. Lepa bražena deklica mu je gleško ponudila roko in

— Velja. Tudi moj zavezovalni; dam vam navodila za poročno Kar lepo skrajšajva stsi, da pojdeva lahko zimo v Italijo.

Ljubezen mu je postala. Kupil je košarico, kaj pogajal zanjo, kom potrebna naravnost gospenjega stanovala, čil nov koleselj, izbral lepša rjavca in pospešil Poslovilni obed, ki ga v računskih knjigah kavarne. Svojim metjem pritaženim razburjen slovo in vsaki po eno co.

(Dalje prihoda)

mi zasedli eno omnijo do drugega konca.

Kadar bo katero dpa pa Zadruga imela kabo vo, smo Woodmani vpravljeni povrniti. Zatorej še enkrat hvala vsem.

Peter Malovec
podpr

Listnjica uredništva

Prosi se vse dopisne svoje dopise spisejo s ki jih pa tipkajo, da vrsti, oziroma "doubte za morebitne popravke datume, itd. prosimo, da no pišete, da se prepri-

Zakrajsek Furniture Home, Inc.

6016 ST. CLAIR AVE.

Tel: ENdicott

JOS. ŽELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVE.

Automobil in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolo-

MI smo vedno pripravili za najboljšo postrežbo.

COLLINWOODSKI URAD:

452 East 152nd Street

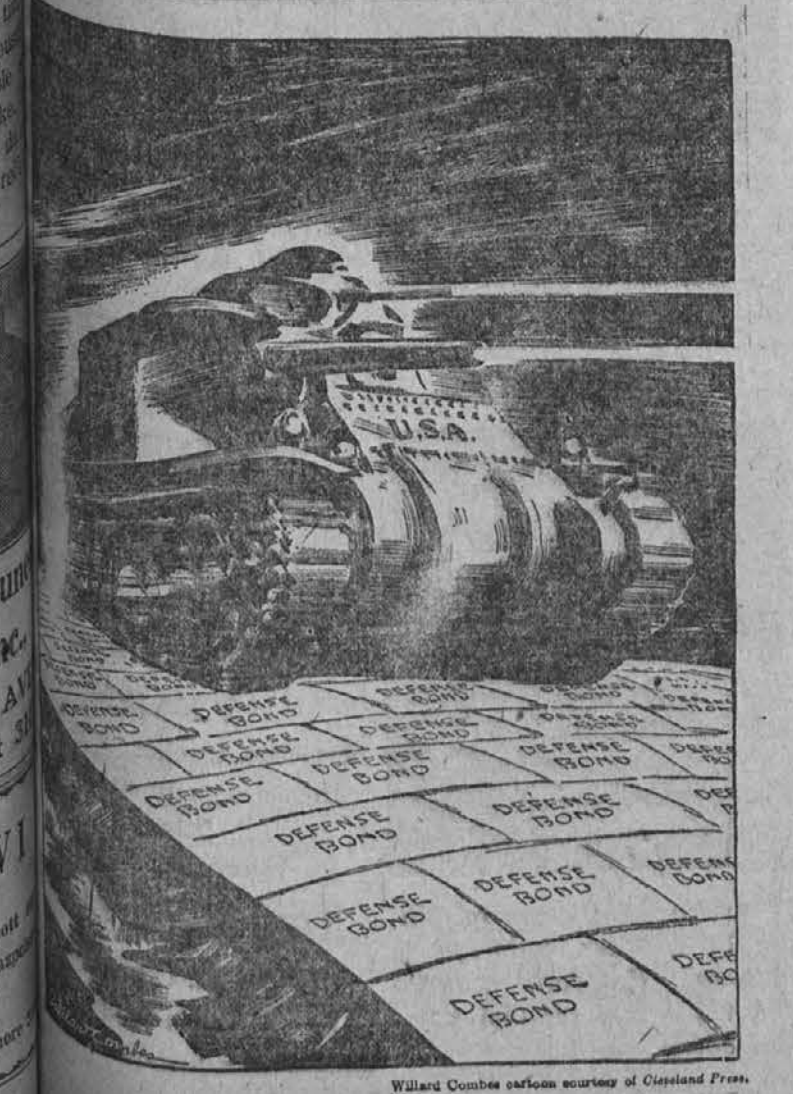
Tel: KEmmer

PROCES

PROTI RUSKIM ZAROTNIKOM

Buharin: Jaz sem o tem izvedel post factum, ker je Karahan...
Višinski: Ali ste odobrili Karahanovo pogajanje z nemškimi fašisti v imenu bloka?
Buharin: Glede pogajanj vobče... sem odobral, t. j. smatral za koristno...
Višinski: Ne vobče, temveč pogajanja, katera je vodil Karahan? Ali ste ta pogajanja odobrili?
Buharin: Nisem desavuiral, torej sem odobril.
Višinski: Torej se lahko ugotovi, da se je z Buharinovo vednostjo Karahan pogajal z nemškimi fašisti. Ali potrjujete to, obtoženec Rikov?
Rikov: Da.
Višinski: Torej, obtoženec Buharin, ali ste vi odgovorni za Karahanovo pogajanje z Nemci?
Buharin: Brezpogojno.
Višinski: Obtoženec Rikov je povedal, da je v oni dobi šlo za to, da bi se odtrgala Belorusija. Ali prav razumem?
Buharin: Jaz si to predstavljam čisto drugače.
Rikov: Tomske nam je povedal, da so Karahanu Nemci rekli, da nemški fašisti za namestitev in gospodarskim popustom zahtevajo, naj bi se dala narodna republika pravica do odobrenja. Mi smo to takoj razložili in si razložili, da gre za razkosanje ZSSR.
Višinski: T. j. — zato, da bi se odtrgala Belorusija?
Rikov: In smo to takoj v obdobju sprejeli.
Višinski: Kdo ste bili to?
Rikov: Jaz, Buharin in Tomske.
Višinski: Ali je tako, obtoženec Buharin?
Buharin: Ne popolnoma. Ne glede Belorusije, temveč glede Karahana.
Višinski: Ahe — sedaj že gledate drugače. Doslej pa je šlo za to, da bi se Belorusija odtrgala od ZSSR. Dovolite, da pokažem povelje Rikovu njegovo povelje v zv. 1, list akta 119: "Vendar pa moram reči, da je to, o orientaciji na Poljsko, o stališču, da si zagotovimo podporo v slučaju našega napreda, nastalo mnogo po-... potrdjujete?"
Rikov: Da.
Višinski: Citam dalje: "Obča... na kateri smo se te... sporazumeli, je bila v bistvu... v pogajanjih s Poljsko

PAVE THE WAY

Willard Combs cartoon courtesy of Cleveland Press.

Penny Wise says...

"Pinching Pennies is Practical Patriotism"

GET acquainted with the cow! You'll save money if you know cuts of beef—their most economical and successful use. Your butcher can supply you with such information.

Spend the pennies you'll save for DEFENSE SAVINGS STAMPS—you can buy them for 10 cents, 25 cents, 50 cents, \$1, or \$5. Suggest to your husband that he enter into any pay roll savings plan his company may consider for Defense.—War Needs Money!

bili z njim spojeni, sistematično vez s Poljaki?
Rikov: Da.
Višinski: Kakšna vez je to bila?
Rikov: Bila je tudi špijonska.
Višinski: Ali je špijonska vez vaše organizacije s Poljaki obstojala po vaši direktivi?
Rikov: Seveda.
Višinski: Med tem tudi po direktivi Buharina?
Rikov: Seveda.
Višinski: Ali sta bila vi in Buharin zvezana?
Rikov: Brezpogojno.
Višinski: Torej sta bila špijona?
Rikov: (molči).
Višinski: In organizatorja špijonaže?
Rikov: Nisem nič boljši od špijona.
Višinski: Vidva sta bila organizatorja špijonaže, bila sta špijona.
Rikov: Lahko se reče — da.
Višinski: Obtoženec Buharin, ali priznavate, da ste krivi špijonaže?
Buharin: Ne priznavam.
Višinski: Pri vas je obstajala skupina vaših sokrivcev, zarotnikov v Belorusiji, kateri so načelovali Goloded, Červjakov, Sarangovič. Ali je tako, Sarangovič?
Sarangovič: Je tako.
Višinski: In po direktivi Buharina in Rikova, pod njihovim vodstvom ste se zvezali s poljsko poizvedovalno službo in s poljskim generalnim štabom? Ali je tako, Sarangovič?
Sarangovič: Prav tako je.
Višinski: Potemtakem — kdo so bili organizatorji špijonaže, katero ste vršili?
Sarangovič: Rikov in Buharin.
Višinski: Torej sta bila onadva špijona, prav kakor...
Sarangovič: Kakor jaz sam.
Višinski (Rikovu): Obtoženec Rikov, ali vam je 1. 1932. Goloded pripovedoval, da se vsa količinka v a žne jša imenovanja ljudi na vodilne službe v Belorusiji predhodno konkordirajo s poljsko poizvedovalno službo? Povejte, prosim, ali so dali Poljaki direktivo za rušilno delovanje na področju brambene sposobnosti?
Rikov: Za dva slučaja vem — glede konj in glede cestne gradbe.
Višinski. Ali je o tem vedel Buharin? O tej direktivi poljske poizvedovalne službe, da se naj ovira razvoj in ruši našo brambeno sposobnost?
Rikov: Da.
Višinski: Vi pa ste izpovedali o Beneku, o Uljanovi, o direktivi Poljakov glede rušenja brambene sposobnosti, o imenovanju funkcionarjev z vednostjo poljske poizvedovalne službe, to ste izpovedali. "To, kar sem tukaj izpovedal, so seveda vedeli tudi ostali člani centra. Vedela sta Buharin in Tomske, deloma je bil v te stvari posvečen tudi Schmidt" — menite Vasilija Schmidta. Kako smatrate, ali je Buharin o teh špijonskih vezeh vedel ali ni vedel?

Ali oni - ali mi - Tak je bojni klic četnikov

(Radijsko poročilo Ray Brocka New York Timesu)

Angora, 1. februarja. — Od mogočnih vrhov Garaške verige, ki se čez divjo Črno goro spuščajo v ozke tesni ob dalmatinskem primorju, čez zasnežene grebene Bosne in Hercegovine do slovenskih meja, na jugu in vzhodu čez pogorišča srbskih vasi do kotlin Moravinega in Vardarjevega porečja ječi grmenje topov, brnijo in razsajajo bombniki in zamolki odmevi razdejalnih bomb se mešajo z ropotanjem strojníc in kriki umirajočih; Jugoslavija je spremenjena v bojišče.

"Oj Srbija, mati draga!" šepetajo srbski rodoljubi, umirajoč v ognju borb, divjajočih po ulicah njihovih mest in naselbin. Šolski otroci strmijo v cevi strojníc svojih nemških krvnikov in umirajo s pesmijo na ustih. Heroji, porečete. In vendar, to je resnica.

Tako pripoveduje dober opazovalec, očevidec, čigar naloga je bila priti v Jugoslavijo in uiti iz nje z resničnimi podrobnostmi o skoraj neverjetni povesti o jugoslovanskem odporu proti zasednim vojskam osišča. Ta mož, imenujmo ga Dušan Jovanović — kajti to ni njegovo pravo ime, a njegova rodbina je še v Srbiji — je odšel iz Beograda v Srednjo in Južno Srbijo in se skozi Makedonijo, z Bolgari zasedeno, in Grčijo prebil do Turčije, z lažnimi papirji in železnimi žvci. Beograd je zapustil zgodaj v januarju. In tu je njegova povest. Natančno in do najmanjših podrobnosti se skoraž do pičice ujema s podatki, ki jih je imenovali dopisnik dobil iz tucata zanesljivih virov, včevši tajne poizvedovalne kroge nekih vlesil.

Razen posameznih v hitrici organiziranih četniških napadov v predelih okrog Beograda, v zahodni Srbiji od Drini, okrog Sarajeva in utrdb v Črni gori in Hercegovini zasedne vojske Nemčije, Italije, Madžarske in Bolgarije niso nahajale mnogo odpora. Prevladovalo je tiho nezadovoljstvo in prezir. To je trajalo do noči 25. junija. Tedaj so četniki udarili — v številnih mestih in vases in v sto in sto občinah istočasno.

Četniški oddelki, urejeni po strogih predpisih "Vojvode Vuka" Popovića in Jovana Babunškega — nesmrtnih srbskih junakov — izurjeni v topništvu, metanju granat in izvrševanju poškodovalnih del, do podrobnosti pripravljeni za svoje delo, so napadli svoje sovražnike ponoči. Smodnišnice so letele v zrak in vojašnice so se praznile. Bombe so odmevale v Beogradu. Dinamit je rušil mostove. Napaden je bil arzenal v Kragujevcu, srbskem duhovnem središču v Šumadiji. Udarili so v Zvoniku, Užicu, Čačku, Krupnju, Valjevu, Loznici, Šabcu in Obrenovcu, vojaško važnih mestih in železniških križiščih zahodne Srbije.

Močni četniški oddelki so popolnoma uničili nemške vojašnice v Kraljevu, Kruševcu in Novem Pazaru južno od Beograda. V Nišu je bila tema. Električne naprave so bile razdejane in železniška proga Beograd-Niš-Caribrod pognana v zrak na šestih mestih. Četniki so navali na presenečene posadke nemških vojašnic v Zaječarju, Negotinu in drugih mestih Vzhodne Srbije. V Smederevu ob Donavi — znamenitem po svojem vinu "smederevka" in največjem skladišču orožja za Kragujevcem — je odletelo skladišče s toliko silo v zrak, da se je štirideset milj oddaljeni Beograd potresel. Promet je obstal. Nemški generalstabi častniki so besni kričali v gluhe telefone. Italijani v Hrvatski, Dalmaciji in Črni gori so izgubili glave, postavljali v vsej naglici vojaške radijske postaje in kakor nori vpili po pomoč. Zagreb se je tresel ob pokanju bomb. Povsod je vlada la zmešnjava in nered.

Ko so Nemci prišli do sape, so napadli. Manjši oddelki oklopljenih edinic so z velikim samopaupanjem zapuščali Beograd in se razvijali v napadalni postroj, da zaduše "demonstracije." Četniški oddelki so jim padli na cesti v bok in jih z granatami in zažigalnimi bombami uničili. Četniki so z dinamitom porušili italijanske vojašnice na Cetinju in v Danilov gradu v Črni gori in uničili štiri polke pehote. V splitskem pristanišču je zletel v zrak italijanski rušilec. Neka italijanska oklopna edinic je odkorakala proti Podgorici, da "zaduši vstajo" v Danilov gradu. Podgorice ni nikoli videla. En sam vojak je ponorel prisopel do Cetinja in sporečil o pokolju. Iz Kotorja, središča italijanske zasedne vojske je italijanski poveljnik po radiu zahteval pomoč in bombnike.

Minil je avgust, minili so prvi dnevi septembra. Osamljene in prestrašene posadke sovražnih vojašnic so streljale v sence, a strelji iz zasede so jih kosili drugaga za drugim. Preživeli so trepetajoč od strahu poslušali pesem, odmevajočo v temnih nočeh od gore do gore: *Spremite se spremiti četnici*

V ROKAH VSAKEGA SLOVENCA V AMERIKI BI MORALA BITI ...

knjiga našega slavnega rojaka

Louis Adamić:

"Two-Way Passage"

Cena \$2.50 (Po pošti 10c več)

Dobi se v uradu "Enakopravnosti," 6231 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

"To je knjiga, ki bi jo moral čitati vsak Amerikanec,"

... pravi Eleanor Roosevelt, žena predsednika Zedinjenih držav.

Ljuta če borba da bude. Povika Jovan Babunski Bacajte bombe četnici.

Gromki glasovi te četniške himne sovraštva — nekateri glasbeni strokovnjaki so mnenja, da kot revolucionarna himna prekaša samo marseljezo in internacionalo — se končujejo s poveljem "bacajte bombe, četnici!" In iz teme posvetijo strelji pomešani s točo bomb.

Nemški mestni poveljnik je razumel, kaj vse to pomeni — vojno. Štiri nemške oklopne divizije so pridivljale skozi Madžarsko. Mimo Beograda so prihrumele na jug. Vlačili so razmeščali 155 mm. topove, da s svojim ognjem zasujejo središča odpora. Z zemunskega letališča so se dvignile v zrak jate Heinkelov in Stucka, težko obložene z bombami. Tri italijanske oklopne divizije so previdno vkorakale v Črno goro in Hercegovino in dalmatinsko primorje. Italijanske križarke in rušilci so odprli smrtonosni ogenj na dalmatinske ribiške naselbine. Italijanski Fiat in zastareli Caproni bombniki, nesposobni za borbo v Sredozemskem morju in Afriki so bombardirali Bar, Ulcinj in četniška "gneзда" nad strmino Risanjaka in nad Beranom v Črni gori.

Nemci so bili značilno učinkoviti in značilno brezsrčni. Šabac, srbski Verdun, je porušen do tal z bombniki in topništvom. Krupanj je v razvalinah. Loznica in Valjevo prav tako. Višegrad, slikovito staro utrdbo v Bosni so obstreljevali trinajst gorišče. Ves mačvanski predel v Plana v Šumadiji je danes por brez prestanka. Jagodnja trikotu med Savo in Drino je porušen do zemlje.

Med tem so se Nemci razvili na bojiščih in začeli pravo vojno. Oklopne divizije so rušile in teptale vasi in mesta zahodne in srednje Srbije. Ker je bil odpor vedno hušji, so povzeli "posebne korake." Prehivalstvo mnogih vasi, moške, ženske in otroke so pokosili z ognjem iz strojníc. V Beogradu in Pančevu so spet obešali v množicah. Na Terazijah in Slaviji v Beogradu in na beograjskem trgu so postrelili talce. Trupla so pustili ležati za opomin.

Nemški kazenski oddelki so pobili 4600 Srbov v Kragujevcu. Dušan Jovanović je to videl. Žrtve so streljali s strojnícami v skupinah po petdeset. Od časa do časa so Nemci morali prenehati. Strojnice so se pregrele. Dva oddelka vojakov so morali zametniti. Prišlo jim je slabo. Častniki so jim dali piti močnega žganja in potem so "opravilo" nadaljevali. Tiste, ki so preživeli obstreljevanje Šabca so pobesili ali postreljali.

Podobno se je zgodilo v Krupnju, Čačku in Užicu; v Kraljevu so pobili 6000, v Kruševcu prav toliko. 4000 je bilo ustrujenih v Gornjem Milanovcu na jugu in v Zaječarju na vzhodu. V Mačvi sami je bilo ubitih 11.000 Srbov, ubitih v Bosni in Hrvatski znaša skoraj 400.000. Tako pravi Dušan Jovanović. To število omenjajo tudi zadnja tajna poročila o nemških in vstajških pokoljih.

Nemška lista "Novo Vreme" in "Donau-Zeitung" ter časopisa srbskega fašističnega voditelja Dimitrija Ljotića "Obnova" in "Naša Borba" ki izhajajo vsi v Beogradu so redno objavljali poročila o poteku teh borb. Walter Gruber, nekdanji beograjski dopisnik DNB-a in sedaj načelnik propagandnega oddelka SS je napisal za "Novo Vreme" in "Donau Zeitung" več člankov s podrobnimi opisi obešanja, streljanja in moritev — vključno tudi ustrelitev devetletne deklice zaradi "komunističnega delovanja."

Nemški poveljnik Beograda sploh ni poskušal prikrivati nasilnosti in divjstva, temveč je celo poudaril, da je vse to potrebno. Celu naznanila so na-

For VICTORY

BUY UNITED STATES DEFENSE BONDS STAMPS

lepili po ulicah. Deset Srbov za vsakega Nemca. Pozneje so število povišali na dvajset. Trupla v Beogradu pobirajo ponoči srbski in židovski delavci pod nadzorstvom nemških oblasti.

Po božiču so Nemci naznanili, da je preganjanje končano in odpor zlomljen. Madžarska brzojavna poročevalna družba, bolgarski uradni časnikarski odsek, italijanska poročevalna družba Stefani in nemška družba DNB so pokorno ponavljale pravljico. Toda verodostojna poročila tujih vojnih dopisnikov v Angori so odkrila resnico.

Jugoslovanska vojska pod poveljstvom generala Draže Mihajlovića je močnejša kot kdaj poprej. Onemogli in razredčeni nemški kazenski oddelki so se umaknili iz zahodne, srednje in južne Srbije v Beograd in Banat. Nemška in hrvatska vojašnica v Sarajevu ste oblegani. Vojašnice, dodeljene pro-nemški vojski — plačani skupini kakih 4000 mož — generala Milana Nedića, lutke-premierja, so obkoljene v Višegradu, Tuzli, Han Pijesku in Bihacu.

Mihajlovićeva redna vojska in četniki nadzirajo vse prometne zveze in večino prometnih središč v zahodni in v srednji Srbiji. Njihovi oddelki so od septembra napredovali. Italijanske čete in njihove vojne potrebešine so v umiku, čeprav je Rim pred dnevi sporočil, da je Mussolini ukazal Mariu Roati, poveljniku druge italijanske armije, naj Hrvatsko in Dalmacijo "hitro očisti."

Nemčija je zahtevala osem madžarskih in bolgarskih divizij za nadzorstvo nad Jugoslavijo in za borbo proti generalu Mihajloviću. Tri madžarske divizije so v Beogradu. Prva od treh bolgarskih divizij je pristpela v Jugoslavijo. Mihajlović utrjuje svoje položaje po težkih izgubah, ki jih je zadal sovražnim oddelkom pri njihovem umiku na cesti Valjevo-Beograd in Kraljevo-Kragujevac.

Četniška vojna se nadaljuje. Dinamit, poškodovanja, uničevanje prometnih zvez, napadi. Strelji odmevajo po Beogradu od večernega zvona ob osmih, dokler se zora ne pokaže. Četniki, ki delujejo v sami prestolnici in uničujejo nemške obhodnice.

Čudež srbskega odpora prese- neča mnoge, ki ne razumejo srbske miselnosti. Strokovnjaki za balkanska vprašanja, razlagajoč srbsko miselnost navadno prihajajo do zaključka, da je pri Srbih med vsemi Evropejci najbolj razvita vroča ljubezen do svobode, neodvisnosti in domovine, neukrotljiva hrabrost in disciplina, ki je omogočila četnikom v prejšnji vojni in četnikom v sedanjí uspešen nastop proti močnejšim silam.

Pojasnijo Dušana Jovanovića je mnogo bolj prosto: "Samo Srb lahko vlada v Srbiji. Nihče mu ne more vzeti svobode. Ljubimo življenje. Ljubimo vino in smeh in naše žganje, radi igramo naše kolo in pojemo in ponočujemo, če se nam zdi. Točilnice in pesmi poznamo tako dobro kot drugi narodi. Vedno in vsakdar smo nareni za borbo do zadnjega, če nam to kdo pokuša odvzeti. Pričakujemo umrte naše kralja — pravega Karadžordževića — in sanjamo o novi Jugoslaviji Srbov, Hrvatov in Slovencev. In o balkanski federaciji za zaščito. Kar sem videl v domovini je ojeklenilo moje srce: nobenih pogajanj, nobenega miru s sovražnikom. Ali mi, ali oni. Mislim, da bodo oni."

STANLEY WEYMAN:

Rdeča kokarda

Roman iz Velike revolucije

Bil je glas gospe de Saint-Alais!

Nehote sem v duhu zahvalil Boga za prismojeno misel, ki me je bila obšla med večerjo. Tako sem bil vsaj malce pripravljen, zakaj za dolgo premišljevanje mi ni ostalo časa. Na srečo sta polnila sobo tobakov dim in sopara perila, ki se je sušilo pri ognjišču; okoristil sem se s kašljem, ki me je posilil, in sem se po vstopu gospoda Flandre še nekoliko pomudil na pragu. Nato sem vstopil tudi jaz.

Mimo župana je bila v sobi še četvorica ljudi; toda za moškega in žensko, ki sta sedela za mizo in igrala z umazanimi kvartami, se nisem zmenil. Videl sem le markizo in njeno hčer. Sedeli sta na dveh stolcih onkraj ognjišča; deklica se je s priprtimi očmi in trudnim obrazom naslanjala na steno; mati se je držala ravno in s prezirljivim nasmeškom gledala župana naproti. Ne ječa ne opasnost ne podla okolica tega brloga ji niso bile uklonile ošabnega duha, toda ko so se njene oči odvrnile od župana, so se srečale z mojimi; pridružen vzrok se ji je izvil, planila je na noge in obstala pred menoj kakor okamenela.

V prvem trenutku je bilo videti kakor da sama sebi ne verjame. Zato pa nekdo drugi ni dvomil. Ob vzkliku svoje matere je bila gospodična Deniza z grozo planila kvišku in se spogledala z njo. Nato se je zrušila na svojo klopico in zaihtela.

"Oho!" je dejal župan. "Kaj pa je?"

"Bojim se, da je to pomota," sem odvrnil z bolestnim glasom, a vendar pripravljen, da zavrnem vsak udarec.

To rekši sem se s ceremonijalnim, nalašč prav hladnim in nepriljubljenim poklonom obrnil k markizi:

"Čestitam si, madame, da me je srečno naključje privelo v to mesto."

Markiza, ki še ni bila premagala prve zmedenosti, se je naslonila na zid in zajecjala nekaj v odgovor.

"Toda poznate ti dve dami?" je vprašal župan z osornim glasom, iz katerega je razločno udarjala sumnja.

Njegove oči so nas pazno merile drugega za drugim.

"Prav dobro ju poznam," sem odvrnil.

"Ali sta iz Cahorsa?"

"Da, iz sosedščine."

"A ko sem vam povedal ime, ste mi vendarle rekli, gospod vikont, da ju ne poznate?"

Dih mi je zastal in na markizinem obrazu se je pojavil izraz nenadne groze. V svoji stiski sem postavil vse na eno kvarto.

"Corvas; rekli ste, da se piše ta gospa Corvas," sem zamrmral.

"Da," je dejal. "Nu — in?"

"V resnici pa se piše Correas!"

"Correas?" je ponovil in začuden odprl usta.

"I kakopak, Coreas. Mislim, da sta dami preveč razburjeni in nista mogli razločno govoriti," sem dodal s poudarjeno vljudnostjo.

"Po tem takem se piše Correas?"

"Saj sem vam rekla," se je vendar že oglasila gospa de Saint-Alais. "Povedala sem vam, da mi je vaš oče kapucin povsem neznan. To vam izjavim tudi zdaj, na svojo čast in poštenje" je resno dodala ter me pogledala z vidnim izrazom proušnje v očeh.

Uganil sem, česa se nadeja od mene.

"Da, gospod župan," sem dejal, "bojim se, da se vam je zgodila mučna pomota. Za to gošpo sem porok kakor za samega sebe."

Župan se je počehljaj po glavi.

SESTNAJSTO POGLAVJE.

Trije v eni kočiji.

"Seveda, če gospa meniha vobče ne pozna," je odgovoril, v zadregi bledeč z očmi po širokemu brlogu, "toda je jasno, da mora biti pomota."

"In po tem takem vam ne ostane drugega kakor..."

"Ali... ali," je povzel s prejšnjo važnostjo, "nekaj je treba še pojasniti: odkod sta dobili kokardo? Kaj pomeni to, gospod vikont?"

"Rdeča kokarda?" sem dejal. "Da, kaj pomeni to?" je vprašal trdovratno.

V zadregi sem se ozrl na markizo. Njena ženska zvijačnost je vendar morala najti za kokardo verjeten izgovor.

"Ali ste gospo Correasovo že vprašali zastran tega?" sem rekel naposled na slepo srečo.

"Ali ste jo vprašali, kaj pomeni ta kokarda?"

"Ne," je dejal, "na to nisem pomislil."

"Nu, zakaj je ne vprašate zdaj?"

"Zakaj baš mene? Vprašajte rajši gospoda vikonta," se je z brezskrbnim glasom odrezala gospa de Saint-Alais. "Vprašajte ga, kakšne barve so zaleki na uniformah quercyjske narodne straže."

"Rdeči so!" sem vzkliknil z burno radostjo. "Rdeči!"

Spomnil sem se Butonove suknje, ki sem jo bil videl pred kovašnico na tleh. A kako je vedela to markiza, mi je še danes uganka.

"Mhm!" je dejal gospod Flandre in na obrazu se mu je poznalo, da ni nič kaj prepričan. "Zaradi tega nosi gospodična rdečo kokardo?"

"Ne, gospod župan," je odgovorila in po njenem hudomušnem nasmešku sem videl, da ga ima za norca. "Tista, ki jo nosi, nisem jaz, ampak moja hči. Če hočete zvedeti več, vprašajte njo samo."

Gospod Flandre ni bil nič manj radoveden in nič manj vnet za lepi spol kakor vsak drugi meščan.

"Gospodična," se je s spakljivo vljudnostjo obrnil k Denizi, "če bi mi hoteli napraviti to izredno veselje..."

Deniza, ki se je dotle skrivala za materjo, se je pri teh besedah, čeprav nerada, pokazala

FOR VICTORY

načinim očem. Toda ko je odprla usta in izrekla prvih nekaj besed, sem spoznal vso izpremembo, ki se je bila izvršila v njej. Namestu blede utrujenosti, ki ji je pravkar še pokrivala obraz, sem videl na njenem čelu rdečico; oči je imela svetle in vse zalite s solzami.

"Razlog je kaj preprost, gospod," je dejala s tihim glasom. "V tem polku služi moj zaročenec."

"To je vzrok, da nosite rdečo kokardo?" je ves zadivljen vzkliknil župan.

"Ljubim ga," je dodala s prelesto plahostjo.

In za trenutek — o radost! — so se njene oči uprle v moje oči.

"Ne vem, kateri izmed naju je bolj zardel, ona ali jaz. Umazani, podli brlog se mi je zazdel lepši od kraljevskega dvorca in radostno sem potegnil vase njegov čud in dim. Niti sanjati se ne bi bil upal tega, kar je bila rekla, še manj pa tega, kar so mi povedale njene oči, ko so se srečale z mojimi in užeale vse moje bitje z žarkim ognjem ljubezni! Preslišal sem županov okrogli odgovor in njegov debeli smeh; osvestil sem se šele, ko se je Deniza umaknila za mater, da bi skrila svojo rdečico, in sem zagledal na njenem mestu markizo, ki je držala prst na ustih ter me z očmi opominjala, naj bom oprezen."

Romantični značaj, ki ga je dalo prigodi Denizino priznanje, je razrešil županu poslednji sum in osvojil njegovo srce. Sladko je gledal markizo ter se z očetovsko galantnostjo smehljajal njeni hčerki.

"Kar težko mi je obžalovati to pomoto, gospa," je rekel z okorno vljudnostjo. "Prinesla mi je srečo, da sem vas spoznal."

"Sense + Cents = Total Defense"

To keep coffee fresh and flavorful, store it in the refrigerator—and buy no more than a week's supply. You'll use less coffee per cup if you follow these simple rules.

Invest the pennies saved in DEFENSE SAVINGS STAMPS. Uncle Sam can use every cent you can spare from your household budget. Encourage your husband to cooperate with any plan for pay roll savings that his company may institute for DEFENSE BOND purchases—for War Needs Money!

"Oh!" je vzkliknila. "V tem primeru..."

A tedaj se mi je zazdelo, da smem brez strahu postati smelejši.

"Ne, ne," sem dejal. "Gospod župan ima o meni preslabo mnenje. Verjemite mi, gospa, da bom srečen, če vam morem koristiti; sicer imamo pa isto pot."

"Hvaležna vam bom," je z vso ljubkostjo odgovorila markiza. "Najprej je seveda treba, da gospod župan izpusti svoji ubogi jetnici — zdaj, ko ve, da je njiju edina krivda v tem, da simpatizirata z narodno stražo."

"Vzeti hočem odgovornost nase," je z veliko važnostjo odgovoril gospod Flandre, ki je bil zdaj do dobra omehčan. "Stvar je docela jasna, toda... zaradi morebitnih sitnosti bo večdarle dobro, da odринete kar moči zgodaj. Po vašem odhodu bom že gledal, da podam oblastem zadostna pojasnila. In če vam ni prenevrsečno, da prenočite tu," je končal, v zadregi gledaje okoli sebe, "toda bi rekel, da..."

"Zdaj, ko sva potolaženi zastran svoje usode, nama ne bo več tako strašno težko," je z vzdihom rekla markiza. "Vaše besede so me pomirile."

Podala mu je belo, še vedno mehko roko in župan jo je spoštljivo poljubil.

Kaj naj rečem o drugem jutru, ko sem prišel s kočijo k ječi in sem pred tistimi mrklimi vrati zagledal markizo in njeno hčer, ki sta me drgetaje pričakovali? Kaj naj rečem o tem, kako sem držal Denizine prste v svoji roki, ko sem ji pomagal v voz, in kako sem ji sedel nasproti, na mesto, s katerega mi jo je bilo gledati iz obličja v obličje vso dolgo pot do Nimesa?

Jutranja zarja še ni bila obleдела in drevje se je še črno risalo na nebu, ko smo po velikem mostu zdrdrali čez reko Tarn in zavili v Dourbriesko dolino.

Mrak v kočiji nam je branil, da nismo mogli videti drugega. A tedajci se je oglašil iz temnega kota, kjer je sedela markiza, njen smeh.

"O, Rikard, o, moj kralj!" je zapela.

Nato je vzkliknila:

"Oh, ta debeli, domišljavi tepec!"

Takšno govorjenje o županu, ki je bil vendarle zelo dober z nami, se mi je zdelo okrutno, če ne kar hvaležno; toda molčal sem ker sem spoštoval v njej Denizino mater.

Deniza mi je sedela nasproti — bil sem srečen. Srečen sem bil, da sem mogel ugibati, kaj mi poreče in kako me pogleda, ko se zdani, kako bo njen mili obrazek, ki je nerazločno seval iz kota velike stare kočije, ves last mojih pogledov, in kako

bom pasel na njem oči ter ga izpraševal in razbiral v dolgih urah te rajske vožnje.

Po nebu sem videl, da mi ne bo treba več dolgo čakati; rdeč svet je segal do polovice neba; druga polovica, bledovisnjava z zlatimi oblaki, je ostajala za nami. Še nekaj trenutkov in vrhovi gora so zažareli v prvih solnčnih žarkih. Željno sem pogledal Denizi v obraz, ki je bil bolj rožnat od zarje same. Za hipec so se ujele oči z očmi; nato sem se boječe odvrnil. Bogokletno se mi je zdelo gledati jo brez konca in kraja.

A tisti mah se je markiza tako jedko zasmejala v svojem kotu, da me je kar izpreletelo.

"Jelite, gospod vikont, da nima poklica za samostansko življenje?" je izpregovorila.

Zdrnil sem se na svoji blazini. Porogljivi naglas teh besed je nalik biču ošinil — ne mene, ampak Denizo!

"Res, Deniza, reči moram, da razumeš svojo stvar," je mirno nadaljevala gospa de Saint-Alais.

Nacijska špijonka

Na sliki je ameriška letalka Laura Ingalls, ki je bila pred sodiščem spoznana za krivo špijonaže v korist Nemčiji. Obsojena je bila do dveh let ječe in \$1,000 globe, ali pa oboje.

Ponesrečeni pri-stanek

Na sliki je vojaško letalo, ki je bilo zaradi neklih defektov prisiljeno spustiti se v bližini Washingtona na zemljo, kjer je zasilno pristalo.

Nov general

Levi na sliki je general William S. Knudsen, katerega je predsednik Roosevelt nedavno odlikoval s tem visokim vojaškim činom.

lais, "Ljubim, ljubim, ljubim bimo... imetno ti gra... zika. Kdo te je učil tega... da ne gospod direktor? ... morda celo..."

"Gospa!" sem vzkliknil. Čeprav je bila deklica nila oglavnico svoje mame, oči, sem si vendar živo stavljal njeno zadrego.

PRIDITE IN OGLEJTE SI našo zalogo novih spominskih zastorov in "draperij" PARKWOOD HOME FURNISHINGS 7110 St. Clair Ave. Odprto ob večerih

ZASTONI!

Vaše tube in radio pregledajte zastoni—ako jih prinese naša trgovina 15509 Waterloo Rd. Poleg Abbey Theatre Garantiramo popravila IVanhoe 2342

Farma

se odda v najem. Obseva akrov rodovitne zemlje, ja se blizu Chippewa Lake, dina County. Ima vsa potrebna poslopja, nekoliko orodij, pri tlakovani cesti. Se prodaja za rentna za več let. Vprašajte na 6424 Spilker Ave. ENdicott 3093.

Proda se

hišo s 6 sobami za eno ali dvojno lota, velik vrt, njak, garaža in nov "drive-in" Cena \$6,000. Zgledite se na 20900 Arbor Ave., ENdicott 20 E. 200 St., po 4. uri dne.

FIN PREMO

po zmernih cenah L. R. MILLER FUEL CO. 1007 E. 61 St., ENdicott

Oblak Move

Se priporoča, da ga posrednik vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano, da tra postrežba. Obrnite se vsem zaupanjem na vaš starega znanca

John Oblak

1126 E. 61st St. 6122 St. Clair Ave. HE 2730

Dohodninski davki

Letos mora vsak grocerist, mesar, salumer, vratar, lastnik slaščičarne, sploh vsak trgovec ter dobri nalec izpolniti pole dolžne skega davka. — Za dobri no in zanesljivo poslovanje, nite na MR. MARIAN M. LEVICH, 6424 St. Clair Ave. sleherni dan od 9. ure zvečer do 7. ure zvečer.

Mihaljevich

Bros. Co. 6424 St. Clair Ave.

POZOR!

KLUBI, DRUSTVA TWILIGHT BALLROOM

V.NAJEM

za plesne veselice, zabavo. Dovolj odprtih datumov izbbero.

Vprašajte sedaj

Tino Modic's 6025 St. Clair Ave. Telefon ENdicott 3093

THE CALL TO THE COLORS IS A CALL FOR DOLLARS

Dig deep. Strike hard. Our boys need the planes, ships, and guns which your money will help to buy.

Go to your bank, post office, or savings and loan association. Tell them you want to buy Defense Bonds regularly, starting now.